

K. Kristiansen: Jeg kan jo ikke gøre ved, at Andragendet er kommet til Behandling den sidste Dag, men jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Jeg mener altsaa, at da Beboerne tilbyde gratis Jord og oven i Købet et betydeligt Pengebeløb, da desuden saa godt som alle Tog holde ved Skødstrup Billetsalgssted, da de rejsendes Antal er saa stort, at de til Tider ikke kunne være i det lille Venteskur, da Indtægten er saa stor, at den langt overstiger Indtægten ved andre Billetsalgssteder, der ere blevne udvidede til Holdepladser, da Udgiften til Udvidelsen og den aarlige Driftsudgift dertil er meget ringe, og da Andragendet endvidere i mange Aar enstemmigt har været henvist af Folketinget til Ministeren, er der god Grund for denne til at imødekomme Andragendet, saaledes at Forholdene derovre kunne blive ordnede paa en for Beboerne heldig Maade.

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er endnu 7 Medlemmer, der have ønsket Ordet, og jeg maa derfor bede ærede Medlemmer fatte sig meget kort, da der ikke er nogen Tid at give bort.

Harald Jensen: Efter den udtømmende Omtale, den sidste ærede Taler gav Skødstrup Holdeplads, skal jeg ikke komme ind paa denne Sag, men kun henholde mig til mine Udtalelser fra i Fjor og i Forfjor, idet jeg anbefaler Sagen til den højttærede Indenrigsministers Overvejelse. Naar jeg har begæret Ordet, er det for at anbefale det Forslag, som jeg har stillet angaaende Andragende Nr. 118. Det er blevet Skik i de senere Aar, hver Gang der er Tale om Statsbanerne og deres Arbejdere, at da henvises Sagen til Jærnbankommissionen. Man fejler Sagen af med at sige: Det er en Sag, vi ikke kunne tage under Behandling nu, vi maa afvente, hvad den nedsatte Jærnbankommission vil sige derom. Det kan for saa vidt være rigtigt, naar det drejer sig om Forhold, der høre ind under Lønningslove, Pensionslove o. s. v., men naar det drejer sig om forskellige Forhold, der altid ere blevne behandlede rent administrativt, forekommer det mig, at samtlige disse Henvisninger til Jærnbankommissionen ere ret malplacerede. Jeg skal ikke sige noget til, at Andragendet under Nr. 65, som er indbragt i Tinget af mig, henvises til Jærnbankommissionen, da dette Andragende i væsentlig Grad omhandler Lønningsvilkkaar, men det forekommer mig, at med Hensyn til Andragende Nr. 118,

som jeg har tilladt mig at foreslaa henvist til Ministeren, kunde der være Grund til at gøre en Henstilling. De Forhold, som dette Andragende omhandler, høre nemlig kun i meget ringe Grad ind under den Virksomhed, som Jærnbankommissionen vil faa at gøre med. Det er administrative Smaating, som have stor Betydning for de Arbejdere, som de omhandle, og de kunne meget let og ogsaa med god Ret ordnes administrativt. Jeg har derfor tilladt mig at henlede Opmærksomheden paa dette Forhold. Det drejer sig om Uniformsfrakker og om Daglønnsens Udbetaling i Sygdomstilfælde og lignende Forhold, som der er stor Trang til at faa ordnede. Jeg maa maaske sige med Hensyn til den ærede Ministers Omtale af Andragendet under Nr. 119, at her gælder det samme, at Kommissionen ikke vil faa noget at bestille med Hensyn til Fastsættelse af Timelønnen for de daglønnede Arbejdere, det vil til enhver Tid være Administrationens Sag at bestemme dette, og der vil derfor ikke være nogen Grund til at udskyde Afgørelsen heraf 2 Aar eller hvor længe det kan være, inden Kommissionen bliver færdig, og lade Arbejderne vedblive at være under de samme Forhold som nu. Den Sag vil lige saa godt kunne optages nu administrativt, som naar Jærnbankommissionen har endt sit Arbejde. Jeg skal derfor henstille til den ærede Indenrigsminister at udtale sig om det Forslag, som jeg og et andet Medlem have stillet under Nr. 118, og henstille til Ministeren at udtale sig velvillig om det, da jeg føler mig overbevist om, at det kun er Smaating for Staten, der er Tale om, medens det, for vedkommende Arbejdere vil være meget store Ting.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal til det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (H. Jensen) sige med Hensyn til dette Andragende under Nr. 118, som han anbefaler Tinget at henvise til mig, at, saa vidt jeg ved, har det været fast Praksis i Finansudvalget, at man ikke henviser noget Andragende til vedkommende Minister, uden at det i Forvejen har været indgivet direkte til Ministeriet og der er blevet foreløbig behandlet. Noget saadant er, mig bekendt, ikke sket med det her foreliggende Andragende. Naar det ærede Medlem siger, at adskillige af de her berørte Punkter ere rent administrative, som der ikke kan være Tale om, at Kommissionen vil tage sig af — og jeg skal i saa Henseende fremhæve et saadant